
Viitasammakkoselvitys 2015

Oulunsalonrannan kaava-alue

Aappo Luukkonen

KAU41583

5.6.2015

S SITO

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	3
2	SELVITYSKOhteet JA MENETelmät	3
3	TULOKSET	4
4	JOHTOPÄÄTÖKSET	4

1 JOHDANTO

Oulunsalonrannan kaava-alueella selvitettiin ensimmäisen kerran vuonna 2010 viitasammakon esiintymistä. Tuolloin havaittiin yksi soiva koiras. Keväällä 2014 tehdystä viitasammakkoselvityksessä ei havaittu yhtään viitasammakkoa (Oulunsalon luonto- ja maisemaselvitys 2014, Sito Oy).

Viitasammakon esiintymistä alueella selvitettiin vuonna 2015, jolloin laji tavattiin jälleen yhdellä alueella. Tämän selvityksen on laatinut FM biologi Aappo Luukkonen Sito Oy:stä.

2 SELVITYSKOhteet JA MENETELMÄT

Tässä seurannassa selvitettiin viitasammakon esiintyminen Oulunsalonrannan kaava-alueella. Lajin havainnointi perustui soidinään kuunteluun. Seuranta toteutettiin kahtena yönä soidinaikana. Potentiaaliset viitasammakon esiintymisalueet kartoitettiin koko kaava-alueelta (kuva 1).

Kuva 1. Viitasammakoiden esiintyminen selvitettiin koko kaava-alueen maa-alueilta.

Seuranta-ajat olivat seuraavat:

11.5.2015 klo 20.00–02.00, sää poutainen → heikkoa vesisadetta, päivälämpötila + 12 °C, yöllä +1 °C, tuuli yltyi yön aikana ollen aluksi n.3 m/s → 10 m/s

26.5.2015 klo 20.00–02.00, sää aurinkoinen/pilvipouta, päivälämpötila + 14 °C, yöllä +1 °C, tuuli 3-5 m/s

3 TULOKSET

Selvitysalueella havaittiin useita soivia koiraita selvitysalueen ainoasta kosteikosta molemmilla seurantakerroilla (kuva 2). Äänihavaintojen perusteella koiraiden lukumääräksi arvioitiin 5–10. Sopivaa kutubiotooppia ei selvitysalueella muualla ole. Kosteikosta lähtee useita matalia kosteita painanteita kohti rantaniittyjä (vihreä vyöhyke kuvassa).

Kuva 2. Vuoden 2015 kartoituksessa havaittu kutualue punaisella. Vihreällä merkitty ekologinen yhteys rantaniityille (sininen vyöhyke).

4 JOHTOPÄÄTÖKSET

Kaava-alueella on yksi viitasammakon kutulampare ja kaava-alueen kohdalla rannassa viitasammakoille sopivaa elinympäristöä (kosteaa tulvaniittyä).

Viitasammakko on paikkauskollinen laji, ja poistuu harvoin yli kilometrin etäisyydelle lisääntymisalueeltaan. Selvitysalueen kutukosteikon lisäksi soveliaista elinympäristöä on myös rannan kosteat tulvaniityt, jotka voivat toimia leviämisreitteinä uusille alueille. Ruovikkorantainen kosteikkolampare sekä sen kohdalla rantaan ulottuva alue tulisi jättää rakentamisen ulkopuolelle ja estää kosteikon kuivuminen.

Viitasammakon kannalta kaavalla ei arvioida olevan haittavaikutuksia mikäli em. kosteikko, suojavyöhyke sen ympärillä sekä kulkuyhteys rantaan säilyvät. Viitasammakot ovat kutuajaksi verraten arkoja, ja liian lähellä kulkeva ihminen saattaa häiritä kutua. Häirintävaikutuksia voidaan lieventää jättämällä riittävä puskurivyöhyke kutukosteikon ympärille. Riittäväksi etäisyydeksi arvioidaan 50 m.